

**Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd
om certifiering av instruktörer och kompetenskrav
– luftfartsskydd**

Innehåll

Inledande bestämmelser	1
Tillämpningsområde	1
Förordningskrav	1
Definitioner och förkortningar	1
Certifiering av instruktörer	2
Utbildningsprogram	3
Säkerhetsprövning	3
Kompetenskrav för instruktörer	4
Utbildning av säkerhetspersonal	5
Generella krav för utbildning av säkerhetspersonal	5
Kompetenskrav för personer som utför säkerhetskontroll av personer, kabinbagage och lastrumsbagage	5
Kompetenskrav för personer som utför säkerhetskontroll av frakt och post.....	6
Kompetenskrav för personer som utför säkerhetskontroll av flygföretagens post och materiel, förnödenheter som används ombord och varuleveranser till flygplatser	7
Generella kompetenskrav för säkerhetsvakter	7
Ytterligare kompetenskrav för säkerhetsvakter som genomför inspektion av fordon	8
Ytterligare kompetenskrav för säkerhetsvakter som utför tillträdeskontroll vid flygplatser samt övervakning och patrullering	8
Undantag	9
Bilaga 1. Allmänna råd	11

Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om certifiering av instruktörer och kompetenskrav – luftfartsskydd;

TSFS 2011:56

Utkom från trycket
den 15 juni 2011

beslutade den 25 maj 2011.

Transportstyrelsen föreskriver¹ följande med stöd av 12 kap. 4 § luftfartsförordningen (2010:770) och beslutar följande allmänna råd.

LUFTFART

Serie SEC

Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter ska tillämpas av instruktörer som är verksamma i en organisation som tillhandahåller utbildning för säkerhetspersonal som måste genomföras under ansvar av en certifierad instruktör i enlighet med Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2011:57) om säkerhetsprovning och kompetenskrav – luftfartsskydd.

Förordningskrav

2 § För att säkerställa tillämpningen av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd återges i relevanta delar utdrag ur kommissionens förordning (EU) nr 185/2010 av den 4 mars 2010 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd² i dessa föreskrifter.

Definitioner och förkortningar

3 § I dessa föreskrifter avses med

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 72, Celex 32008R0300).

² EUT L 55, 5.3.2010, s. 1 (Celex 32010R0185).

<i>förbjudet föremål</i>	föremål som förtecknas i tillägg 4-C och 5-B i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 som finns intagen i Transportstyrelsens föreskrifter om metoder och tekniks utrustning för säkerhetskontroll - luftfartsskydd
<i>medlemsstat</i>	EU-medlemsstater, inklusive Norge, Island och Liechtenstein (EES) samt Schweiz
<i>misstänkt farligt föremål</i>	föremål som ännu inte har kunnat identifieras som farligt eller inte och som exempelvis upphittas i en terminalbyggnad eller liknande
<i>nationellt säkerhetsprogram (NASP)</i>	samlat dokument som består av Transportstyrelsens föreskrifter avseende luftfartsskyddet samt en informationsdel
<i>säkerhetskontrollant</i>	person som utför säkerhetskontroll av personer, kabinbagage och lastrumsbagage, frakt och post eller flygföretagens post och materiel, förnödenheter som används ombord och varuleveranser till flygplatser
<i>säkerhetskontroll</i>	utnyttjande av tekniska eller andra metoder avsedda att identifiera och/eller upptäcka förbjudna föremål
<i>säkerhetspersonal</i>	säkerhetskontrollanter och säkerhetsvakter
<i>säkerhetsprövning</i>	sådan säkerhetsprövning som avses i 14 § säkerhetskyddsförordningen (1996:633) och som innefattar personlig kännedom om den prövningen gäller, uppgifter som framgår av betyg, intyg och referenser samt uppgifter som framkommit vid registerkontroll
<i>säkerhetsvakt</i>	person som utför inspektion av fordon, tillträdeskontroll vid flygplatser samt övervakning och patrullering
<i>verksamhetsutövare</i>	flygplatsoperatörer, flygföretag, fraktagerter, postoperatörer och cateringföretag.

Certifiering av instruktörer

4 § En instruktör som är verksam i en organisation som utbildar säkerhetspersonal ska vara certifierad av Transportstyrelsen.

5 § Den som ska certifieras som instruktör ska ha ansvar för att utforma och genomföra utbildningar av säkerhetspersonal.

6 § En instruktörs ansvar enligt 5 § omfattar ansvar för att

1. utbildningsprogram och kursinnehåll är utformade i enlighet med gällande föreskrifter,
2. utbildningsprogrammet omfattas av kvalitetskontroll,
3. personer som deltar i genomförandet av utbildningen har rätt kompetens, och

4. utbildningen resulterar i rätt kompetenser.

7 § En ansökan om certifiering av en instruktör ska sändas till Transportstyrelsen och innehålla följande:

1. namn och personuppgifter för den instruktör ansökan avser,
2. organisationens namn och adress samt organisationsnummer,
3. en beskrivning av personens uppgifter i organisationen,
4. en meritförteckning innehållande relevant utbildning och kompetens, och
5. utbildningsprogrammet.

8 § En instruktör som ska bli certifierad ska med godkänt resultat ha genomgått en utbildning som tillhandahålls eller är godkänd av Transportstyrelsen.

9 § En instruktör ska minst en gång per år delta i den utbildning som Transportstyrelsen tillhandahåller eller har godkänt för att bibehålla sin certifiering.

10 § En certifiering av en instruktör kan återkallas om Transportstyrelsen anser att den utbildning som instruktören tillhandahåller inte ger önskad kompetens eller om instruktören inte i övrigt uppfyller kraven i dessa föreskrifter.

Utbildningsprogram

11 § En certifierad instruktör ska tillämpa ett utbildningsprogram som omfattar relevanta utbildningar enligt dessa föreskrifter.

12 § Utbildningsprogrammet ska säkerställa att relevanta föreskriftskrav omhändertas och beskriva

1. innehållet i respektive utbildning,
2. tidplan och upplägg för genomförande, och
3. hur kvalitetskontroll av utbildningen genomförs.

Säkerhetsprövning

13 § En instruktör som ska bli certifierad ska genomgå säkerhetsprövning enligt följande:

*Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.5 –
Kompetenskrav för instruktörer [...]*

11.5.2 Instruktörer [...] ska med tillfredsställande resultat ha genomgått en säkerhetsprövning [...] och kunna styrka relevant kompetens eller relevanta kunskaper.

14 § Bestämmelser om säkerhetsprövning finns i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2011:57) om säkerhetsprövning och kompetenskrav – luftfartsskydd.

Kompetenskrav för instruktörer

15 § En instruktör som ska bli certifierad ska ha följande kompetenser:

Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.2.2 - Grundutbildning

Grundutbildning [...] ska ge följande kompetens:

- a) Kunskap om tidigare olagliga handlingar riktade mot den civila luftfarten, terroristattacker och aktuella hot.*
- b) Kunskap om den lagstiftning som styr luftfartsskyddet.*
- c) Kunskap om luftfartsskyddets mål och organisation, bland annat vilka skyldigheter och vilket ansvar de personer som genomför säkerhetsåtgärder har.*
- d) Kunskap om metoder för tillträdeskontroll.*
- e) Kunskap om de system för identitetskort som används vid flygplatsen.*
- f) Kunskap om metoder för att kontrollera personer har korrekta behörighetshandlingar och om situationer i vilka personer ska kontrolleras eller rapporteras.*
- g) Kunskap om rapporteringsförfaranden.*
- h) Förmåga att identifiera förbjudna föremål.*
- i) Förmåga att på lämpligt sätt reagera på säkerhetsrelaterade incidenter.*
- j) Kunskap om hur mänskligt beteende och reaktioner kan påverka säkerheten.*
- k) Förmåga att kommunicera på ett entydigt och säkert sätt.*

Allmänna råd

Allmänna råd finns i bilagan.

16 § En instruktör som ska bli certifierad ska ha följande kompetenser:

Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.5 – Kompetenskrav för instruktörer [...]

11.5.5 För att certifieras som instruktör [...] krävs kunskap om arbetssituationen inom luftfartsskyddet samt kunskap och kompetens på följande områden:

- a) Instruktionsteknik.*
- b) De säkerhetsåtgärder som ska läras ut.*

Utbildning av säkerhetspersonal

Generella krav för utbildning av säkerhetspersonal

17 § Teoretisk och arbetsspecifik utbildning för säkerhetspersonal ska genomföras under ansvar av en certifierad instruktör.

Kompetenskrav för personer som utför säkerhetskontroll av personer, kabinbagage och lastrumsbagage

18 § En certifierad instruktör som utbildar säkerhetskontrollanter ska säkerställa följande:

***Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.2.3 -
Arbetspecifik utbildning för personer som utför säkerhetsåtgärder***

11.2.3.1 Arbetspecifik utbildning av personer som utför säkerhetskontroll av personer, kabinbagage och lastrumsbagage ska ge följande kompetens:

- a) Kunskap om säkerhetskontrollens utformning och metoder för säkerhetskontroll.*
- b) Kunskap om hur förbjudna föremål kan döljas.*
- c) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks.*
- d) Kunskap om förmåga och begränsningar hos den utrustning och kontrollmetoder som används.*
- e) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer.*

Där personens uppgifter så kräver:

- f) [...]*
- g) Kännedom om teknik för manuell genomsökning.*
- h) Förmåga att genomföra manuell genomsökning på ett sätt som till en rimlig grad säkerställer att dolda förbjudna föremål upptäcks.*
- i) Kunskap om undantag från säkerhetskontroll och särskilda säkerhetsförfaranden.*
- j) Förmåga att använda den säkerhetsutrustning som används.*
- k) Förmåga att korrekt tolka de bilder som säkerhetsutrustningen genererar.*
- l) Kunskap om kraven för skydd av lastrumsbagage.*

Allmänna råd

Allmänna råd finns i bilagan.

19 § Personer som ska utföra säkerhetskontroll av personer, kabinbagage och lastrumsbagage ska ha teoretisk kunskap om farligt gods på en övergripande nivå och kunskap om rutiner för hantering när farligt gods påträffas vid säkerhetskontrollen.

Kompetenskrav för personer som utför säkerhetskontroll av frakt och post

20 § En certifierad instruktör som utbildar säkerhetskontrollanter ska säkerställa följande:

Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.2.3 - Arbetspecifik utbildning för personer som utför säkerhetsåtgärder

11.2.3.2 Utbildning av personer som utför säkerhetskontroll av frakt och post ska ge följande kompetens:

- a) Kunskap om tidigare olagliga handlingar riktade mot den civila luftfarten, terroristattacker och aktuella hot.*
- b) Kännedom om relevant lagstiftning.*
- c) Kunskap om luftfartsskyddets mål och organisation, bland annat vilka skyldigheter och vilket ansvar de personer som utför säkerhetsåtgärder i leveranskedjan har.*
- d) Förmåga att identifiera förbjudna föremål.*
- e) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks.*
- f) Kunskap om förmåga och begränsningar hos den utrustning och de kontrollmetoder som används.*
- g) Kunskap om hur förbjudna föremål kan döljas.*
- h) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer.*
- i) Kunskap om skydd av frakt och post.*

Där personens uppgifter så kräver:

- j) Kunskap om kraven för säkerhetskontroll för frakt och post, inbegripet undantag och särskilda säkerhetsförfaranden.*
- k) Kunskap om vilka metoder för säkerhetskontroll som är lämpliga för olika typer av frakt och post.*
- l) Kännedom om teknik för manuell genomsökning.*
- m) Förmåga att genomföra manuell genomsökning på ett sätt som till en rimlig grad säkerställer att dolda förbjudna föremål upptäcks.*
- n) Förmåga att använda den säkerhetsutrustning som används.*
- o) Förmåga att korrekt tolka de bilder som säkerhetsutrustningen genererar.*
- p) Kunskap om krav på transport.*

Allmänna råd

Allmänna råd finns i bilagan.

21 § Personer som ska utföra säkerhetskontroll av frakt och post ska ha teoretisk kunskap om farligt gods på en övergripande nivå och kunskap om rutiner för hantering när farligt gods påträffas vid säkerhetskontrollen.

Kompetenskrav för personer som utför säkerhetskontroll av flygföretagens post och materiel, förnödenheter som används ombord och varuleveranser till flygplatser

22 § En certifierad instruktör som utbildar säkerhetskontrollanter ska säkerställa följande:

Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.2.3 - Arbetspecifik utbildning för personer som utför säkerhetsåtgärder

11.2.3.3 Utbildning av personer som utför säkerhetskontroll av flygföretagens post och materiel, förnödenheter som används ombord och varuleveranser till flygplatser ska ge följande kompetens:

- a) Kunskap om tidigare olagliga handlingar riktade mot den civila luftfarten, terroristattacker och aktuella hot.*
- b) Kännedom om relevant lagstiftning.*
- c) Kunskap om luftfartsskyddets mål och organisation, bland annat vilka skyldigheter och vilket ansvar de personer som utför säkerhetsåtgärder i leveranskedjan har.*
- d) Förmåga att identifiera förbjudna föremål.*
- e) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks.*
- f) Kunskap om hur förbjudna föremål kan döljas.*
- g) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer.*
- h) Kunskap om förmåga och begränsningar hos den utrustning och kontrollmetoder som används.*

Där personens uppgifter så kräver:

- i) Kännedom om teknik för manuell genomsökning.*
- j) Förmåga att genomföra manuell genomsökning på ett sätt som till en rimlig grad säkerställer att dolda förbjudna föremål upptäcks.*
- k) Förmåga att använda den säkerhetsutrustning som används.*
- l) Förmåga att korrekt tolka de bilder som säkerhetsutrustningen genererar.*
- m) Kunskap om krav på transport.*

Allmänna råd

Allmänna råd finns i bilagan.

Generella kompetenskrav för säkerhetsvakter

23 § Säkerhetsvakter ska ha kunskap om

1. skillnaden mellan ett misstänkt farligt föremål och ett förbjudet föremål,
2. vilka åtgärder som ska vidtas om ett misstänkt farligt föremål eller ett förbjudet föremål upptäcks, och
3. de viktigaste komponenterna i en tillverkad bomb och en brandbomb.

Ytterligare kompetenskrav för säkerhetsvakter som genomför inspektion av fordon

24 § En certifierad instruktör som utbildar säkerhetsvakter ska säkerställa följande:

Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.2.3 - Arbetspecifik utbildning för personer som utför säkerhetsåtgärder

11.2.3.4 Särskild utbildning av personer som genomför inspektion av fordon ska ge följande kompetens:

- a) Kunskap om de krav som gäller för inspektion av fordon, inbegripet undantag och särskilda säkerhetsförfaranden.*
- b) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks.*
- c) Kunskap om hur förbjudna föremål kan döljas.*
- d) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer.*
- e) Kännedom om teknik för granskning av fordon.*
- f) Förmåga att utföra inspektion av fordon på ett sätt som till en rimlig grad säkerställer att dolda förbjudna föremål upptäcks.*

Ytterligare kompetenskrav för säkerhetsvakter som utför tillträdeskontroll vid flygplatser samt övervakning och patrullering

25 § En certifierad instruktör som utbildar säkerhetsvakter ska säkerställa följande:

Utdrag ur förordning (EU) nr 185/2010, bilagan punkt 11.2.3 - Arbetspecifik utbildning för personer som utför säkerhetsåtgärder

11.2.3.5 Särskild utbildning för personer som utför tillträdeskontroll vid flygplatser samt övervakning och patrullering ska ge följande kompetens:

- a) Kunskap om de krav som gäller för tillträdeskontroll, inbegripet undantag och särskilda säkerhetsförfaranden.*
- b) Kunskap om de system för tillträdeskontroll som används vid flygplatsen.*
- c) Kunskap om tillstånd, bland annat id-kort och passerkort för fordon, som ger tillträde till områden på flygsidan, och förmåga att identifiera sådana tillstånd.*
- d) Kunskap om patrulleringsförfaranden och förfaranden för att kontrollera att personer har korrekta behörighetshandlingar samt om de situationer när personer ska kontrolleras eller rapporteras.*
- e) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks.*
- f) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer.*
- g) Social kompetens, särskilt förmåga att hantera kulturella skillnader och potentiellt störande passagerare.*

Undantag

26 § Transportstyrelsen kan medge undantag från dessa föreskrifter.

Denna författning träder i kraft den 15 december 2011.

På Transportstyrelsens vägnar

STAFFAN WIDLERT

Annika Ramstedt
(Luftfartsavdelningen)

Bilaga 1. Allmänna råd

Allmänna råd till 15 §

a) Kunskap om tidigare olagliga handlingar riktade mot den civila luftfarten, terroristattacker och aktuella hot:

Detta kan omfatta kunskap om:

- olika typer av inträffade händelser med tyngdpunkt på om något har inträffat i närtid,
- ett urval av händelser som representerar olika typer av tillvägagångssätt, metoder och exempel på gärningsmän, och
- kopplingen mellan händelser som har inträffat och olika åtgärder som senare vidtagits som en följd av dessa.

b) Kunskap om den lagstiftning som styr luftfartsskyddet:

Detta kan omfatta kunskap om följande och resultera i en förståelse för sambandet mellan internationell lagstiftning och regelverket på nationell nivå:

- ICAO Annex 17,
- EU-förordningskrav,
- nationella säkerhetsprogrammet (NASP), och
- lag (2004:1100) om luftfartsskydd och då särskilt mekanismen för beslut om strängare åtgärder.

När det gäller den del som rör det nationella säkerhetsprogrammet kan det lämpligen resultera i kunskap om programmets utformning, vilka som omfattas samt Transportstyrelsens ansvar för programmet.

c) Kunskap om luftfartsskyddets mål och organisation, bland annat vilka skyldigheter och vilket ansvar de personer som genomför säkerhetsåtgärder har:

Denna del kan omfatta kunskap om följande:

- Målsättningen med luftfartsskyddet, dvs. att förhindra att den civila luftfarten utsätts för olagliga handlingar och vilka medel som står till buds för att uppnå denna målsättning (åtgärder, mänskliga och materiella resurser).
- Vad som utgör olagliga handlingar och sammantaget bidra till en förståelse för hur olika åtgärder inom olika områden ska medverka till att förhindra olagliga handlingar.
- Transportstyrelsens roll och ansvar, dvs. att myndigheten ansvarar för det nationella säkerhetsprogrammet och utför verksamhetskontroller samt de olika metoder som används.
- EU-kommissionens roll och att den kan utföra inspektioner både av Transportstyrelsen som ansvarig myndighet och av de verksamhetsutövare som omfattas av det nationella säkerhetsprogrammet.

d) Kunskap om metoder för tillträdeskontroll:

Denna del kan omfatta kunskap om:

- principerna för tillträdeskontroll till olika områden på en flygplats samt vilka system och metoder som används, och
- syftet med tillträdeskontroll, eventuella svagheter i systemet samt problem som kan uppstå, såsom exempelvis hur man förhindrar att en obehörig person medges tillträde till ett område genom att gå in samtidigt med en behörig person.

e) Kunskap om system för identitetskort som används vid flygplatsen:

Denna del kan omfatta kunskap om hur behörighetskort och identitetskort är utformade och vad som kan läsas ut av denna information, exempelvis vilka områden en person har behörighet till, om personen har tillstånd att medföra förbjudna föremål samt i vilka fall en person ska vara eskorterad.

f) Kunskap om metoder för att kontrollera att personer har korrekta behörighetshandlingar och om situationer i vilka personer ska kontrolleras eller rapporteras:

Denna del kan omfatta kunskap om olika situationer då man ska reagera, eventuellt rapportera samt varför, dvs. vad olika personer förväntas göra om någon inte bär synlig behörighetshandling, uppehåller sig på ett område utan behörighet, uppträder misstänkt eller liknande.

g) Kunskap om rapporteringsförfaranden:

Denna del kan omfatta kunskap om de procedurer som finns för rapportering (nationellt och lokalt), när rapportering ska ske, vem som ansvarar, vad som ska ingå i en rapport och vem som är mottagare.

h) Förmåga att identifiera förbjudna föremål:

Denna del kan omfatta kunskap om olika kategorier av förbjudna föremål och hur dessa kan se ut, med tyngdpunkt på vapen och explosiva anordningar.

j) Kunskap om hur mänskligt beteende och reaktioner kan påverka säkerheten:

Denna del kan omfatta kunskap om faktorer som kan påverka arbetet i säkerhetskontrollen, exempelvis olika tekniker för att distrahera kontrollanter, inverkan av trötthet, sjukdom etc. samt samspelet mellan människa och teknisk utrustning.

k) Förmåga att kommunicera på ett entydigt och säkert sätt:

Denna del kan omfatta kunskap om:

- hur instruktioner ges på ett tydligt men tillmötesgående sätt, exempelvis i förhållande till passagerare, och
- hur en kontrollant på ett klart och tydligt sätt rapporterar exempelvis en inträffad händelse till kollegor, chefer eller andra personer.

Allmänna råd till 18 §

a) Kunskap om säkerhetskontrollens utformning och metoder för säkerhetskontroll:

Utbildningen bör innehålla en beskrivning av utformningen av säkerhetskontrollen av passagerare, kabinbagage och personal och de moment som ingår samt sekvensen i dessa moment. Även en person som enbart kommer att arbeta med säkerhetskontroll av lastrumsbagage bör ha en översiktlig kunskap om säkerhetskontroll av passagerare. Vidare bör utbildningen innehålla en detaljerad genomgång av de metoder som används för respektive typ av säkerhetskontroll.

b) Kunskap om hur förbjudna föremål kan döljas:

Utbildningen bör omfatta olika exempel på hur och var föremål kan döljas, exempelvis dolda utrymmen, föremål som gör det svårt att genomlysa bagage och/eller upptäcka andra föremål, föremål dolda på kroppen och andra tänkbara sätt.

c) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks:

Utbildningen bör omfatta hur en säkerhetskontrollant ska reagera om olika typer av förbjudna föremål eller misstänkt förbjudna föremål upptäcks, inklusive kravet på en ytterligare säkerhetskontroll om tveksamhet finns. Den bör också omfatta hur konsekvenser kan minimeras när en misstänkt explosiv anordning hittas och vilka rutiner som finns för att tillkalla polis, räddningstjänst etc.

d) Kunskap om förmåga och begränsningar hos den utrustning och de kontrollmetoder som används:

Utbildningen bör omfatta en beskrivning av olika utrustningars användningsområde och lämplighet i förhållande till vad som ska säkerhetskontrolleras. Vidare bör de begränsningar som finns hos respektive typ av utrustning beskrivas, exempelvis svårigheter för röntgenutrustning att genomlysa föremål med hög densitet, svårigheter att upptäcka explosiva ämnen etc.

Kontrollmetoder vid säkerhetskontroll av funktionshindrade personer och de särskilda behov av hänsynstaganden som kan vara aktuella bör belysas extra noga.

e) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer:

Utbildningen bör omfatta rutiner och procedurer för att tillkalla polis, räddningstjänst eller andra resurser som kan behövas vid en nödsituation.

g) Kännedom om teknik för manuell genomsökning:

Utbildningen bör innehålla en genomgång och demonstration av hur en manuell genomsökning av personer och kabinbagage utförs samt syftet med kontrollen. Vidare bör beskrivas vad som skiljer en rutinmässig manuell

genomsökning och en kroppsvisitation av mer väsentlig omfattning och skillnaden avseende formkraven.

h) Förmåga att genomföra manuell genomsökning på ett sätt som till en rimlig grad säkerställer att dolda förbjuda föremål upptäcks:

Utbildningen bör innehålla praktisk träning i hur den manuella genomsökningen ska utföras och resultera i en förmåga att utföra den på korrekt sätt.

i) Kunskap om undantag från säkerhetskontroll och särskilda säkerhetsförfaranden:

Utbildningen bör innehålla en genomgång av de undantag från säkerhetskontroll som medges. Det bör framhållas att de enda undantag som kan medges framgår av det nationella säkerhetsprogrammet eller av ett särskilt beslut från Transportstyrelsen.

j) Förmåga att använda den säkerhetsutrustning som används:

Utbildningen bör innehålla praktisk träning i hantering och användning av relevant teknisk utrustning.

k) Förmåga att korrekt tolka de bilder som säkerhetsutrustningen genererar:

Utbildningen bör innehålla praktisk övning i att tolka bilder och att exempelvis kunna skilja på olika typer av material som färgerna representerar på en färgskärm, kunna skilja på olika material som kan urskiljas på en svartvit bildskärm samt kunna identifiera vapen, explosiva anordningar och andra föremål på en röntgenutrustnings bildskärm.

l) Kunskap om kraven för skydd av lastrumsbagage:

Utbildningen bör, förutom kraven för skydd av lastrumsbagage, innehålla en beskrivning av hur ansvaret fördelas mellan flygplatsen och ett flygföretag.

Allmänna råd till 20 §

a) Kunskap om tidigare olagliga handlingar riktade mot den civila luftfarten, terroristattacker och aktuella hot:

Utbildningen bör omfatta olika typer av inträffade händelser med tyngdpunkt på om något har inträffat i närtid. Ett urval av händelser bör innefatta olika typer av tillvägagångssätt, metoder och exempel på gärningsmän. En koppling mellan händelser som har inträffat och olika åtgärder som vidtagits som en följd av dessa bör också framgå.

b) Kännedom om relevant lagstiftning:

Utbildningen bör omfatta en genomgång av de krav i det nationella säkerhetsprogrammet som omfattar säkerhetskontroll av frakt och post.

c) Kunskap om luftfartsskyddets mål och organisation, bland annat vilka skyldigheter och vilket ansvar de personer som genomför säkerhetsåtgärder i leveranskedjan har:

Utbildningen bör omfatta en beskrivning av målsättningen med luftfartsskyddet, dvs. att förhindra att den civila luftfarten utsätts för olagliga handlingar och vilka medel som står till buds för att uppnå denna målsättning (åtgärder, mänskliga och materiella resurser). Även vad som utgör olagliga handlingar bör tas upp. Utbildningen bör resultera i en förståelse för hur olika åtgärder inom olika områden sammantaget ska medverka till att förhindra olagliga handlingar samt vilka säkerhetsåtgärder som vidtas för frakt och post i leveranskedjan och vem som ansvarar för dessa.

Vidare bör Transportstyrelsens roll och ansvar beskrivas, dvs. att myndigheten ansvarar för det nationella säkerhetsprogrammet och utför verksamhetskontroller samt de olika metoder som används. Det bör också framgå att EU-kommissionen kan utföra inspektioner både av Transportstyrelsen som ansvarig myndighet och av de verksamhetsutövare som omfattas av det nationella säkerhetsprogrammet.

d) Förmåga att identifiera förbjudna föremål:

Utbildningen bör omfatta olika kategorier av förbjudna föremål och hur dessa kan se ut, med tyngdpunkt på explosiva anordningar.

e) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks:

Utbildningen bör omfatta hur en säkerhetskontrollant ska reagera om olika typer av förbjudna föremål eller misstänkt förbjudna föremål upptäcks, inklusive kravet på en ytterligare säkerhetskontroll om tveksamhet finns. Den bör vidare omfatta hur konsekvenser minimeras när en misstänkt explosiv anordning hittas och vilka rutiner som finns för att tillkalla polis, räddningstjänst etc.

f) Kunskap om förmåga och begränsningar hos den utrustning och de kontrollmetoder som används:

Utbildningen bör omfatta en beskrivning av olika utrustningars användningsområde och lämplighet i förhållande till vad som ska säkerhetskontrolleras. Vidare bör de begränsningar som finns hos respektive typ av utrustning beskrivas, exempelvis svårigheter för röntgenutrustning att genomlysas föremål med hög densitet, svårigheter att upptäcka explosiva ämnen etc.

Kontrollmetoder vid säkerhetskontroll av funktionshindrade personer och de särskilda behov av hänsynstaganden som kan vara aktuella bör belysas extra noga.

g) Kunskap om hur förbjudna föremål kan döljas:

Utbildningen bör omfatta olika exempel på hur föremål kan döljas i frakt och post.

h) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer:

Utbildningen bör omfatta rutiner och procedurer för att tillkalla polis, räddningstjänst eller andra resurser som kan behövas vid en nödsituation.

i) Kunskap om kraven för skydd av frakt och post:

Utbildningen bör, förutom kraven för skydd av frakt och post, beskriva ansvarsfördelningen i olika situationer mellan exempelvis fraktagent och flygföretag.

j) Kunskap om kraven för säkerhetskontroll av frakt och post, inbegripet undantag och särskilda säkerhetsförfaranden:

Utbildningen bör innehålla en genomgång av de metoder som är tillåtna för säkerhetskontroll och de undantag som medges. Det bör i sammanhanget framhållas att de enda undantag som kan medges framgår av det nationella säkerhetsprogrammet alternativt av ett särskilt beslut från Transportstyrelsen.

k) Kunskap om vilka metoder för säkerhetskontroll som är lämpliga för olika typer av frakt och post:

Utbildningen bör innehålla en genomgång av vilken typ av utrustning och metod för säkerhetskontroll som är lämplig att använda för olika typer av frakt för att upptäcka förbjudna föremål.

l) Kännedom om teknik för manuell genomsökning:

Utbildningen bör innehålla en genomgång och demonstration av hur en manuell genomsökning av frakt och post utförs samt en beskrivning av syftet med kontrollen.

m) Förmåga att genomföra manuell genomsökning på ett sätt som till en rimlig grad säkerställer att dolda förbjudna föremål upptäcks:

Utbildningen bör innehålla praktisk träning i hur den manuella genomsökningen ska utföras och resultera i en förmåga att utföra den på korrekt sätt.

n) Förmåga att använda den säkerhetsutrustning som används:

Utbildningen bör innehålla praktisk träning i hantering och användning av relevant teknisk utrustning.

o) Förmåga att korrekt tolka de bilder som säkerhetsutrustningen genererar:

Utbildningen bör innehålla praktisk övning i att tolka bilder och att exempelvis kunna skilja på olika typer av material som färgerna representerar på en färgskärm, kunna skilja på olika material som kan urskiljas på en svartvit bildskärm samt kunna identifiera explosiva anordningar och andra föremål på en röntgenutrustnings bildskärm.

p) Kunskap om krav på transport:

Utbildningen bör innehålla en beskrivning av de krav som ställs på transporter av frakt och post och vad en åkeriförsäkrans innebär.

Allmänna råd till 22 §

a) Kunskap om tidigare olagliga handlingar riktade mot den civila luftfarten, terroristattacker och aktuella hot:

Utbildningen bör omfatta olika typer av inträffade händelser med tyngdpunkt på om något har inträffat i närtid. Ett urval av händelser bör innefatta olika typer av tillvägagångssätt, metoder och exempel på gärningsmän. En koppling mellan händelser som har inträffat och olika åtgärder som vidtagits som en följd av dessa bör också framgå.

b) Kännedom om relevant lagstiftning:

Utbildningen bör omfatta en genomgång av de krav i det nationella säkerhetsprogrammet som omfattar säkerhetskontroll av flygföretagens post, materiel och förnödenheter som ska lastas ombord respektive kraven för säkerhetskontroll av varuleveranser till flygplatsen.

c) Kunskap om luftfartsskyddets mål och organisation, bland annat vilka skyldigheter och vilket ansvar de personer som genomför säkerhetsåtgärder i leveranskedjan har:

Utbildningen bör omfatta en beskrivning av målsättningen med luftfartsskyddet, dvs. att förhindra att den civila luftfarten utsätts för olagliga handlingar och vilka medel som står till buds för att uppnå denna målsättning (åtgärder, mänskliga och materiella resurser). Även vad som utgör olagliga handlingar bör tas upp. Utbildningen bör resultera i en förståelse för hur olika åtgärder inom olika områden sammantaget ska medverka till att förhindra olagliga handlingar samt vilka säkerhetsåtgärder som vidtas för frakt och post i leveranskedjan och vem som ansvarar för dessa.

Vidare bör Transportstyrelsens roll och ansvar beskrivas, dvs. att myndigheten ansvarar för det nationella säkerhetsprogrammet och utför verksamhetskontroller samt de olika metoder som används. Det bör också framgå att EU-kommissionen kan utföra inspektioner både av Transportstyrelsen som ansvarig myndighet och av de verksamhetsutövare som omfattas av det nationella säkerhetsprogrammet.

d) Förmåga att identifiera förbjudna föremål:

Utbildningen bör omfatta olika kategorier av förbjudna föremål och hur dessa kan se ut, med tyngdpunkt på vapen och explosiva anordningar.

e) Förmåga att reagera korrekt om förbjudna föremål upptäcks:

Utbildningen bör omfatta hur en säkerhetskontrollant ska reagera om olika typer av förbjudna föremål eller misstänkt förbjudna föremål upptäcks, inklusive kravet på en ytterligare säkerhetskontroll om tveksamhet finns.

Den bör vidare omfatta hur konsekvenser minimeras när en misstänkt explosiv anordning hittas och vilka rutiner som finns för att tillkalla polis, räddningstjänst etc.

f) Kunskap om hur förbjudna föremål kan döljas:

Utbildningen bör omfatta olika exempel på hur föremål kan döljas i leveranser etc. som ska kontrolleras.

g) Kunskap om förfaranden vid nödsituationer:

Utbildningen bör omfatta rutiner och procedurer för att tillkalla polis, räddningstjänst eller andra resurser som kan behövas vid en nödsituation.

h) Kunskap om förmåga och begränsningar hos den utrustning och kontrollmetoder som används:

Utbildningen bör omfatta en beskrivning av olika utrustningars användningsområde och lämplighet i förhållande till vad som ska säkerhetskontrolleras. Vidare bör de begränsningar som finns hos respektive typ av utrustning beskrivas, exempelvis svårigheter för röntgenutrustning att genomlysas föremål med hög densitet, svårigheter att upptäcka explosiva ämnen etc.

i) Kännedom om teknik för manuell genomsökning:

Utbildningen bör innehålla en genomgång och demonstration av hur en manuell genomsökning av post, materiel, förnödenheter och varulevaranser utförs samt en beskrivning av syftet med kontrollen.

j) Förmåga att genomföra manuell genomsökning på ett sätt som till en rimlig grad säkerställer att dolda förbjudna föremål upptäcks:

Utbildningen bör innehålla praktisk träning i hur den manuella genomsökningen ska utföras och resultera i en förmåga att utföra den på korrekt sätt.

k) Förmåga att använda den säkerhetsutrustning som används:

Utbildningen bör innehålla praktisk träning i hantering och användning av relevant teknisk utrustning.

l) Förmåga att korrekt tolka de bilder som säkerhetsutrustningen genererar:

Utbildningen bör innehålla praktisk övning i att tolka bilder och att exempelvis kunna skilja på olika typer av material som färgerna representerar på en färgskärm, kunna skilja på olika material som kan urskiljas på en svartvit bildskärm samt kunna identifiera explosiva anordningar och andra föremål på en röntgenutrustnings bildskärm.

m) Kunskap om krav på transport:

Utbildningen bör innehålla en beskrivning av de krav som ställs på transporter av post, materiel, förnödenheter och varulevaranser samt, i relevanta delar, systemet med känd leverantör och vad en försäkran för känd leverantör innebär.